Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)

21. juni 2023 *

»Dumping – udvidelse af den endelige antidumpingtold på importen af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Kina til også at omfatte importen af visse typer folie af aluminium afsendt fra Thailand – antiomgåelsesundersøgelse – omgåelse – artikel 13 i forordning (EU) 2016/1036 – tilstrækkelige beviser – åbenbart urigtigt skøn – begrundelsespligt«

I sag T-748/21,

Hangzhou Dingsheng Industrial Group Co., Ltd, Hangzhou (Kina),

Dingheng New Materials Co., Ltd, Rayong (Thailand),

Thai Ding Li New Materials Co., Ltd, Rayong,

ved advokaterne G. Coppo og G. Pregno,

sagsøgere,

mod

Europa-Kommissionen ved P. Němečková, som befuldmægtiget,

sagsøgt,

har

RETTEN (Fjerde Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, R. da Silva Passos, og dommerne S. Gervasoni og I. Reine (refererende dommer),

justitssekretær: V. Di Bucci,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

og under henvisning til, at ingen af parterne har anmodet om afholdelse af retsmøde inden for fristen på tre uger efter, at det er forkyndt, at retsforhandlingernes skriftlige del er afsluttet, og at Retten i henhold til artikel 106, stk. 3, i Rettens procesreglement har besluttet at træffe afgørelse, uden at retsforhandlingerne omfatter en mundtlig del,

* Processprog: engelsk.

afsagt følgende

Dom[1]

[*udelades*]

Parternes påstande

13 Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

– Den anfægtede forordning annulleres, for så vidt som den vedrører dem.

– Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

14 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

– Frifindelse.

– Sagsøgerne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Retlige bemærkninger

[*udelades*]

Vedrørende det første anbringende om en tilsidesættelse af grundforordningen som følge af indledningen af en antiomgåelsesundersøgelse

Indledende bemærkninger

[*udelades*]

29 Desuden fremgår det af grundforordningens artikel 13, stk. 3, tredje afsnit, at »[d]e relevante procedurebestemmelser i denne forordning finder med hensyn til iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser anvendelse på nærværende artikel«. Det følger heraf, at den nævnte forordnings artikel 5 med overskriften »Indledning af procedure« finder anvendelse i den foreliggende sag.

30 Således undersøger Kommissionen ifølge grundforordningens artikel 5, stk. 3, i det omfang, det er muligt, om oplysningerne i klagen er korrekte og så fyldestgørende, at det kan fastslås, at der foreligger tilstrækkeligt bevismateriale til at begrunde indledningen af en undersøgelse. I øvrigt kan en række procedureregler, som Kommissionen er underlagt i medfør af den nævnte forordning, være til hinder for, at denne sidstnævnte foretager udtømmende undersøgelser og analyser af de oplysninger, der er meddelt i klagen. I henhold til denne forordnings artikel 5, stk. 9, råder Kommissionen således kun over 45 dage fra datoen for klagens indgivelse til at træffe afgørelse om indledning af undersøgelsen. Denne frist kan være for kort til at foretage

[1] – Der gengives kun de præmisser i nærværende dom, som Retten finder det relevant at offentliggøre.

efterprøvning og kontrol af alle de oplysninger, som er indeholdt i klagen. En sådan efterprøvnings- og analyseforpligtelse risikerer ligeledes at gøre klagen offentlig allerede inden offentliggørelsen af indledningsmeddelelsen, hvilket er i strid med den samme forordnings artikel 5, stk. 5 (dom af 15.12.2016, Gul Ahmed Textile Mills mod Rådet, T-199/04 RENV, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:740, præmis 96 og 97, og af 11.7.2017, Viraj Profiles mod Rådet, T-67/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:481, præmis 86).

31 Det skal i denne forbindelse fremhæves, at mængden og kvaliteten af det bevismateriale, som er nødvendigt for at opfylde kriteriet om tilstrækkeligt bevismateriale med henblik på indledning af en undersøgelse, er forskellig fra den mængde og kvalitet, som er nødvendige med henblik på en endelig fastlæggelse af, at der foreligger en omgåelse. Derfor kan beviser, som i mængde eller kvalitet ikke er tilstrækkelige til at begrunde en endelig fastlæggelse af, at der foreligger omgåelse, ikke desto mindre være tilstrækkelige til at begrunde indledningen af en undersøgelse (jf. i denne retning dom af 11.7.2017, Viraj Profiles mod Rådet, T-67/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:481, præmis 98). Grundforordningens artikel 5, stk. 3, forpligter derfor ikke Kommissionen til at gennemføre en analyse af samtlige tilgængelige oplysninger, som er specifik for en undersøgelse ifølge grundforordningens artikel 6 (dom af 15.12.2016, Gul Ahmed Textile Mills mod Rådet, T-199/04 RENV, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:740, præmis 106). Det kræves nemlig ikke, at de oplysninger, der er meddelt i klagen, udgør et uigendriveligt bevis for eksistensen af de angivelige faktiske omstændigheder. I øvrigt afhænger spørgsmålet, om de nævnte oplysninger er tilstrækkelige, af omstændighederne i den enkelte sag og bør derfor afgøres fra sag til sag. Desuden kræves det ikke, at klagen indeholder en analyse af oplysningerne (dom af 15.12.2016, Gul Ahmed Textile Mills mod Rådet, T-199/04 RENV, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:740, præmis 94 og 95).

[*udelades*]

Manglen på tilstrækkeligt bevismateriale om en ændring i mønstret for handelen

[*udelades*]

44 Det skal bemærkes, at definitionen af »omgåelse« i grundforordningens artikel 13, stk. 1, er formuleret i meget brede vendinger, der giver EU-institutionerne et vidt skøn, eftersom der ikke findes nogen præcisering af arten af eller retningslinjerne for »ændring i mønstret for handelen mellem tredjelande og EU« (dom af 4.9.2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, præmis 48, og af 8.6.2022, Guangxi Xin Fu Yuan mod Kommissionen, T-144/20, ikke trykt i Sml., EU:T:2022:346, præmis 145).

45 I den foreliggende sag fremgår det i første række af klagen, at i 2017, hvilket svarer til året for vedtagelsen af gennemførelsesforordning 2017/271, hvor den endelige antidumpingtold blev udvidet til også at omfatte alle de pågældende varer, nåede eksporten til EU fra Thailand op på en samlet mængde af 375 ton i modsætning til de 25 ton, som blev eksporteret fra dette tredjeland i 2016. Derudover voksede mængden af den nævnte eksport i 2018 til 3 417 ton og nåede op på en samlet mængde af 7 240 ton i 2019.

46 Sagsøgerne har ikke bestridt rigtigheden af disse oplysninger. Til gengæld har de anført, at disse oplysninger vedrører KN-kode 7607 11 19 og KN-kode 7607 11 90 i den kombinerede nomenklatur, hvilket vedrører en lang række varer, som ikke er begrænset til de pågældende varer.

47 Ud over de pågældende varer vedrører KN-kode 7607 11 19 og KN-kode 7607 11 90 i den kombinerede nomenklatur ganske vist andre varer, såsom omformningsfolie.

48 Sagsøgerne har imidlertid medgivet, dog uden nærmere præcisering, at KN-kode 7607 11 19 i den kombinerede nomenklatur omfatter de mest repræsentative varetyper. I betragtning af den væsentlige stigning i løbet af tre år i mængden af importen af aluminiumsfolie, herunder husholdningsfolie og omformningsfolie, idet denne mængde har været 289 gange højere siden udvidelsen af den endelige antidumpingtold i 2017, anlagde Kommissionen heller ikke et åbenbart urigtigt skøn ved at finde, at der forelå tilstrækkeligt bevismateriale om en ændring i mønstret for handelen, eller i det mindste en risiko for omgåelse med hensyn til de pågældende varer.

49 Henset dels til stigningen i importen af aluminiumsfolie fra Thailand, var det således sandsynligt, at andelen af de pågældende varer i den nævnte stigning var lige så stor. Sagsøgerne har imidlertid ikke gjort gældende, at den nævnte import næsten udelukkende vedrørte andre varer end de pågældende varer, såsom omformningsfolie. Dels kan en antidumpingtold, således som det fremgår af den retspraksis, der er nævnt i præmis 34 ovenfor, pålægges på grundlag af en risiko for omgåelse, i det omfang en sådan risiko foreligger og ikke blot er hypotetisk. I lyset af den retspraksis, der er henvist til i præmis 31 ovenfor, finder disse principper så meget desto mere anvendelse i tilfælde af, at der indledes en antiomgåelsesundersøgelse. Henset til det foregående kunne Kommissionen fastslå, at der i det mindste forelå en sådan risiko på tidspunktet for indledningen af den nævnte undersøgelse.

50 I anden række indeholder klagen statistikker vedrørende importen til Thailand af råvaren fra Kina, dvs. folieruller og jumboruller, som anvendes til fremstilling af de pågældende varer i Thailand, og som bidrager til eksporten af de pågældende varer til EU. For det første fremgår det, at mellem 2016, hvilket svarer til året for vedtagelsen af gennemførelsesforordning 2016/865, hvorved antiomgåelsesundersøgelsen blev iværksat i forhold til de pågældende varer, som var genstand for registrering, og 2019 steg importen af aluminiumsfolie henhørende under HS-kode 7607 11 i det harmoniserede system årligt mellem næsten 9% og 32%. For det andet steg importen mellem 2015 og 2018 fra Kina til Thailand af plader, ark og bånd af aluminiumlegeringer henhørende under HS-kode 7606 12 i det harmoniserede system med mellem 13% og 18% for derefter at falde med 22% i 2019.

51 Disse statistikker understøtter den væsentlige stigning i eksporten af de pågældende varer fra Thailand til EU. Kommissionen kunne således støtte sig til disse oplysninger for at fastslå, at importen fra Kina til Thailand kunne støtte produktionen af de pågældende varer i det sidstnævnte land med henblik på at blive eksporteret til EU under omgåelse af den antidumpingtold, der blev pålagt eksporten fra Kina af de pågældende varer. Selv om HS-koderne SH 7606 12 og SH 7607 11 i det harmoniserede system ganske vist omfatter et bredere varesortiment end blot de pågældende varer, kan dette analogt med de grunde, der er anført i præmis 48 ovenfor, ikke føre til, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn med henblik på indledningen af antiomgåelsesundersøgelsen. En sådan fejl er så meget desto mindre godtgjort, som det i overensstemmelse med den i præmis 31 ovenfor nævnte retspraksis ikke kræves, at de oplysninger, der er meddelt i klagen, udgør et uigendriveligt bevis for eksistensen af de angivelige faktiske omstændigheder.

52 Det skal i øvrigt fastslås, at sagsøgerne ikke i stævningen har bestridt Kommissionens konstateringer vedrørende samleprocesserne, og dermed, at importen til Thailand af råvarer fra Kina faktisk blev foretaget.

53 Sagsøgerne har nemlig først i replikken fremført indsigelser vedrørende forekomsten af samleprocesser.

54 I henhold til artikel 84, stk. 1, i Rettens procesreglement må nye anbringender imidlertid ikke fremsættes under sagens behandling, medmindre de støttes på retlige eller faktiske omstændigheder, som er kommet frem under retsforhandlingerne.

55 Ifølge retspraksis finder procesreglementets artikel 84, stk. 1, ligeledes anvendelse på klagepunkter eller argumenter, der ikke uddyber anbringender eller klagepunkter, som er fremført i stævningen (jf. i denne retning dom af 14.7.2021. AQ mod eu-LISA, T-164/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2021:456, præmis 59 og den deri nævnte retspraksis).

56 Endelig skal det bemærkes, at Kommissionens konstateringer vedrørende samleprocesserne fremgår af 9. betragtning til indledningsforordningen og af 42. og 79.-82. betragtning til den anfægtede forordning, hvilket der ligeledes blev redegjort for i klagen.

57 Sagsøgerne var derfor fuldt ud i stand til at bestride disse konstateringer i stævningen.

58 Sagsøgernes argumenter vedrørende forekomsten af samleprocesser, der er fremført i replikken, og som ikke uddyber det nærværende klagepunkt, som er anført i stævningen, skal følgelig afvises i henhold til procesreglementets artikel 84.

59 Under alle omstændigheder har sagsøgerne i replikken begrænset sig til at anføre, at de i deres thailandske infrastrukturer omformer folieruller til aluminiumsfolie. Derfor er der ikke tale om nogen »samling« af særskilte dele for at skabe et nyt individuelt produkt. Sagsøgerne har imidlertid intet fremført til støtte for deres argumenter.

60 Det følger heraf, at sagsøgerne ikke gyldigt har sået tvivl om de faktiske omstændigheder vedrørende samlingen af de pågældende varer og følgelig vedrørende importen af råvarer til Thailand fra Kina.

61 Det skal i tredje række bemærkes, at et krav om, at importen fra et land pålagt antidumpingtold skal erstattes af import fra omgåelseslandet, som en nødvendig betingelse for at kunne bevise, at der foreligger omgåelse, ikke fremgår af grundforordningens artikel 13, stk. 1 (dom af 4.9.2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, præmis 47).

62 Sagsøgerne kan dermed ikke med føje påberåbe sig et argument udledt af, at det ikke var godtgjort, at eksporten fra Folkerepublikken Kina til EU var blevet erstattet med eksport fra Thailand til EU.

63 Hvad i fjerde række angår de angiveligt ufuldstændige statistikker i klagen skal Kommissionens argument om, at den havde indsamlet mere detaljerede oplysninger vedrørende perioden mellem den 1. juli 2019 og den 30. juni 2020, indledningsvis forkastes i lyset af de betragtninger, der er anført i præmis 24 ovenfor, for så vidt som Kommissionen ikke har godtgjort dette.

64 Det fremgår dog af oplysningerne i klagen, at Kommissionen støttede sig på en række samstemmende indicier for at fastslå, at der er tale om omgåelse, og at ændringen i mønsteret for handelen mellem Thailand og EU var sammenfaldende med indledningen af omgåelsesundersøgelsen i 2016 og udvidelsen af antidumpingtolden til også at omfatte de pågældende varer fra Kina i 2017. Dette tidsmæssige sammenfald er et vigtigt indicium for påvisningen af en logisk og rimelig sammenhæng mellem den store stigning i importen til EU

med oprindelse i Thailand og den foregående omgåelsesundersøgelse (jf. dom af 8.6.2022, Guangxi Xin Fu Yuan mod Kommissionen, T-144/20, ikke trykt i Sml., EU:T:2022:346, præmis 159 og den deri nævnte retspraksis).

65 Det fremgår desuden af klagen, at på tidspunktet for indledningen af omgåelsesundersøgelsen tydede de oplysninger, som Kommissionen rådede over, på, at der pågik et betragteligt antal samlingstransaktioner for de pågældende varer i Thailand (jf. i denne retning dom af 4.9.2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, præmis 53).

66 Kommissionen kunne derfor udelukkende basere sig på oplysningerne i klagen med henblik på indledningen af antiomgåelsesundersøgelsen.

67 Under disse omstændigheder gælder, at selv om Kommissionen, således som det blev fastslået i præmis 63 ovenfor, ikke har godtgjort, at den havde indsamlet mere detaljerede oplysninger vedrørende perioden mellem den 1. juli 2019 og den 30. juni 2020, var den i overensstemmelse med de i denne doms præmis 22 nævnte principper ikke forpligtet hertil, idet klagen indeholdt tilstrækkeligt bevismateriale, uden at det var nødvendigt at indsamle sådanne mere detaljerede oplysninger.

68 Desuden skal det bemærkes, at en sagsøger i tilfælde af uenighed om Kommissionens vurdering ikke kan nøjes med at foreslå sin egen fortolkning af de forskellige økonomiske faktorer, men skal præcisere, hvorfor Kommissionen burde have draget en anden konklusion med hensyn til, hvorvidt der er tale om omgåelse, på grundlag af disse faktorer (jf. analogt dom af 11.7.2017, Viraj Profiles mod Rådet, T-67/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:481, præmis 54). Dette gælder så meget desto mere på tidspunktet for indledningen af en undersøgelse, der kan begrundes, så snart der foreligger en risiko for omgåelse i overensstemmelse med grundforordningens artikel 5, stk. 3.

69 I den foreliggende sag har sagsøgerne imidlertid for det første ikke anfægtet de faktiske konstateringer eller tallene i klagen, som Kommissionen støttede sig på. For det andet har de begrænset sig til at anføre, at eksportstatistikkerne var ufuldstændige. Sagsøgerne har dog ikke fremlagt noget bevis for, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at anvende statistikker, der omfatter perioden mellem 2015 og 2019. De har heller ikke fremlagt mere aktuelle statistikker for at understøtte deres argumenter, selv om de har gjort gældende, at klageren nemt kunne have fremskaffet disse statistikker.

70 Derudover viser de mest aktuelle statistikker i skema 1 og 2 i dokumentet med generelle oplysninger af 24. juni 2021, som er gengivet i 44. og 48. betragtning til den anfægtede forordning, at i referenceperioden mellem den 1. juli 2019 og den 30. juni 2020 steg både eksporten af jumboruller fra Thailand til EU og eksporten af råvarer fra Kina til Thailand. Følgelig kunne sagsøgerne under alle omstændigheder ikke udlede nogen støtte fra disse mest aktuelle statistikker.

71 På baggrund af samtlige ovenstående betragtninger skal dette klagepunkt forkastes.

Manglen på bevismateriale om undergravningen af den oprindelige tolds afhjælpende virkninger

[*udelades*]

74 Det skal fastslås, at for at godtgøre, at der forekommer omgåelse, henvises der i grundforordningens artikel 13, stk. 1, til opretholdelse af antidumpingtoldens afhjælpende virkninger med hensyn til priserne på og/eller mængderne af lignende varer. Det følger af dette kriterium, at det er tilstrækkeligt, at sådanne afhjælpende virkninger fastslås enten med hensyn til priserne på lignende varer eller mængderne af en sådan vare.

75 I nærværende sag fremgår det af klagen, at argumenterne vedrørende undergravningen af den oprindelige tolds afhjælpende virkninger ikke kun er støttet på en begrundelse om priserne på lignende varer, men også på faktorer, der vedrører de importerede mængder af sådanne varer til EU fra Thailand.

76 Sagsøgerne har i replikken medgivet, at de ikke har fremført noget særligt argument vedrørende undergravningen af antidumpingforanstaltningernes afhjælpende virkninger i forhold til mængderne af lignende varer. De har ikke desto mindre begrundet denne udeladelse i det forhold, at der er tale om en logisk følge af deres argumenter vedrørende de ukorrekte og ufuldstændige statistikker, som blev fremlagt i klagen.

77 I denne forbindelse skal dette argument i lyset af de betragtninger, der er anført i præmis 54 og 55 ovenfor, for det første forkastes som for sent fremsat, for så vidt som det fremgår af klagen og af tiende betragtning til indledningsforordningen, at antiomgåelsesundersøgelsen navnlig blev indledt på grund af de afhjælpende virkninger af de eksisterende antidumpingforanstaltninger, der ligeledes blev undergravet i henseende til mængder. Sagsøgerne var derfor i stand til i stævningen at påberåbe sig argumenter i denne henseende.

78 For det andet skal enhver stævning i medfør af procesreglementets artikel 76, litra d), indeholde søgsmålets genstand og en kortfattet fremstilling af anbringenderne. Det fremgår af retspraksis, at stævningen skal indeholde udtrykkelige angivelser af de grunde, som søgsmålet støttes på. De væsentlige faktiske og retlige omstændigheder, som et søgsmål støttes på, skal således i det mindste kortfattet fremgå af selve stævningen på en sammenhængende og forståelig måde. Selv om stævningens indhold på særlige punkter kan støttes og udbygges i replikken, kan dette ikke råde bod på en undladelse af at anføre afgørende dele af den retlige argumentation, der i medfør af den ovenfor nævnte bestemmelse skal være indeholdt i stævningen. Stævningen skal indeholde en udtrykkelig angivelse af de grunde, søgsmålet støttes på, mens en rent abstrakt angivelse heraf ikke opfylder kravene i procesreglementet. Af retssikkerhedshensyn og af hensyn til en god retspleje skal sagsøgerens korte fremstilling af anbringenderne være så klar og præcis, at sagsøgte får mulighed for at tilrettelægge sit forsvar og Retten for at træffe afgørelse i sagen. Det tilkommer således ikke Retten at forsøge at klarlægge, hvilke anbringender der kan antages at udgøre grundlaget for søgsmålet (jf. i denne retning dom af 14.5.1998, Mo och Domsjö mod Kommissionen, T-352/94, EU:T:1998:103, præmis 333, og af 15.12.2016, Gul Ahmed Textile Mills mod Rådet, T-199/04 RENV, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:740, præmis 110).

79 Sagsøgerne kan derfor ikke påberåbe sig en logisk følge, der ikke fremgår klart af stævningen.

80 Sagsøgernes argumenter vedrørende undergravningen af antidumpingforanstaltningernes afhjælpende virkninger i forhold til mængderne, som for første gang blev fremført i replikken, selv om de kunne være blevet det i stævningen, og som heller ikke uddyber nærværende klagepunkt, der er anført i stævningen, skal følgelig afvises.

81 Det følger heraf, at nærværende klagepunkt kun er støttet på en begrundelse vedrørende priserne for lignende varer, selv om Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1, var berettiget til alene at henvise til undergravningen af de afhjælpende virkninger med hensyn til mængderne af lignende varer, uden ligeledes at være forpligtet til at henvise til priserne for sådanne varer.

82 Derfor skal nærværende klagepunkt forkastes som uvirksomt, eftersom det alene er formuleret med hensyn til priserne for lignende varer.

Manglen på bevismateriale om, at der foreligger dumping

[*udelades*]

85 I lyset af den konklusion, der fremgår af præmis 24 ovenfor, skal der foretages en undersøgelse af nærværende klagepunkt ved udelukkende at tage hensyn til bevismaterialet og oplysningerne i klagen.

86 Når dette er sagt, kan det i overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1, således som det fremgår af den i præmis 28 ovenfor nævnte retspraksis, navnlig fastslås, at der er tale om omgåelse af antidumpingforanstaltningerne, når der foreligger bevis for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normale værdier for lignende varer.

87 Med hensyn til fastsættelsen af den normale værdi fremgår det af klagen, at påvisningen af, at der foreligger dumping, byggede på de oplysninger, som blev anvendt i forbindelse med gennemførelsesforordning 2015/2384 vedrørende foranstaltningernes udløb.

88 Det følger heraf, at der i klagen blev taget hensyn til den tidligere fastslåede normale værdi.

89 Det skal i denne forbindelse for det første bemærkes, at det ifølge retspraksis ikke i henhold til grundforordningen kræves, at klagen bør indeholde oplysninger om alle varetyper i tilfælde, som i den foreliggende sag, hvor den pågældende vare omfatter flere varetyper. Det fremgår snarere af den nævnte forordnings artikel 13, stk. 1 og 3, at der skal være tilstrækkelige beviser for dumping af varen i sin helhed for, at Kommissionen kan fastslå, at der foreligger tilstrækkeligt bevismateriale til at begrunde indledningen af undersøgelsen. Bevis for dumping af en ubetydelig underkategori af den importerede vare er således ikke tilstrækkeligt i denne forbindelse (jf. i denne retning dom af 15.12.2016, Gul Ahmed Textile Mills mod Rådet, T-199/04 RENV, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:740, præmis 100).

90 Sagsøgerne har imidlertid ikke anført, at den i gennemførelsesforordning 2015/2384 omhandlede vare, dvs. folie af aluminium med en tykkelse på ikke under 0,008 mm og ikke over 0,018 mm, uden underlag, kun valset, i ruller af bredde på ikke over 650 mm og af en vægt på over 10 kg, udgør en ubetydelig underkategori af de pågældende varer.

91 For det andet skal det ligeledes undersøges, om den normale værdi, der er blevet fastsat i klagen, i overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1, vedrørte varer, dvs. de pågældende varer, som lignede den i gennemførelsesforordning 2015/2384 omhandlede vare.

92 Det følger af grundforordningens artikel 13, stk. 1, første afsnit, at »[a]ntidumpingtold, der er indført i henhold til denne forordning, kan udvides til også at gælde for indførsel fra tredjelande af samme vare, uanset om denne er let ændret, eller indførsel af samme vare i let ændret stand fra det land, der er omfattet af foranstaltninger, eller dele deraf, når gældende foranstaltninger omgås«.

93 I lyset af grundforordningens artikel 13, stk. 1, første afsnit, skal de i præmis 7 ovenfor opregnede varer, som den oprindelige antidumpingtold ved gennemførelsesforordning 2017/271 blev udvidet til også at omfatte, betragtes som varer, som ligner den i gennemførelsesforordning 2015/2384 omhandlede vare.

94 Det skal ligeledes bemærkes, at afgrænsningen af lignende varer henhører under udøvelsen af det vide skøn, som institutionerne er tillagt, og derfor undergives en begrænset prøvelse (jf. dom af 11.7.2013, Hangzhou Duralamp Electronics mod Rådet, T-459/07, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:369, præmis 71 og den deri nævnte retspraksis).

95 Det følger heraf, at den omstændighed, at der i klagen blev taget hensyn til den normale værdi, som tidligere alene blev fastslået for den i gennemførelsesforordning 2015/2384 omhandlede vare, er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 13.

96 Kommissionen kunne derfor uden at anlægge et åbenbart urigtigt skøn støtte sig til oplysningerne i klagen vedrørende den tidligere fastslåede normale værdi i gennemførelsesforordning 2015/2384.

97 Hvad angår fastsættelsen af eksportprisen fremgår det af klagen, at denne pris blev fastsat under henvisning til varerne henhørende under KN-kode 7607 11 19 i den kombinerede nomenklatur.

98 Varerne henhørende under KN-kode 7607 11 19 i den kombinerede nomenklatur omfatter ganske vist, således som sagsøgerne har gjort gældende, en lang række varer, som ikke er begrænset til de pågældende varer.

99 Sagsøgerne har imidlertid selv anerkendt, at KN-kode 7607 11 19 i den kombinerede nomenklatur omfatter de mest repræsentative varetyper.

100 Under alle omstændigheder skal Kommissionen, således som det er blevet anført i præmis 30 og 89 ovenfor, i overensstemmelse med grundforordningens artikel 5, stk. 3, som i nærværende sag finder anvendelse i medfør af den nævnte forordnings artikel 13, stk. 3, tredje afsnit, fastslå, om der foreligger tilstrækkeligt bevismateriale, bedømt som helhed, til at begrunde indledningen af en undersøgelse. Henset til de betragtninger, der er blevet fremsat inden for rammerne af det nærværende anbringende, kunne Kommissionen imidlertid uden at anlægge et åbenbart urigtigt skøn konkludere, at klagen indeholdt tilstrækkeligt bevismateriale, og støtte sig på en række samstemmende indicier for at træffe beslutning om at indlede antidumpingundersøgelsen (jf. i denne retning dom af 4.9.2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, præmis 52). Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det retlige kriterium, der skal anvendes i medfør af grundforordningens artikel 13, stk. 3, i overensstemmelse med den præmis 32 ovenfor nævnte retspraksis ikke som sådan er, om beviserne er korrekte og hensigtsmæssige, men om de er tilstrækkelige.

101 Desuden fremgår det for det første af den i præmis 44 ovenfor nævnte retspraksis, at definitionen af »omgåelse« i grundforordningens artikel 13, stk. 1, er formuleret i meget brede vendinger, der giver EU-institutionerne et vidt skøn. Dette princip skal så meget desto mere finde anvendelse inden for rammerne af indledningen af en antiomgåelsesundersøgelse i henhold til den nævnte forordnings artikel 5, stk. 3.

102 For det andet kunne Kommissionen, således som der blev redegjort for i præmis 31, 34 og 49 ovenfor, støtte sig på en risiko for omgåelse, uden at det kræves, at de oplysninger, der er meddelt i klagen, udgør et uigendriveligt bevis for eksistensen af de angivelige faktiske omstændigheder. En antidumpingundersøgelse er således et forløb, hvor administrationen gradvist opnår vished om alle de elementer der er nødvendige for at vedtage en foranstaltning, efterhånden som undersøgelsen skrider frem (jf. i denne retning i forbindelse med WTO, panelrapporten med overskriften »Mexico – Anti-dumping Duties on Steel Pipes and Tubes from Guatemala«, vedtaget den 8.6.2007 (WT/DS331/R), punkt 7.22).

103 Dette klagepunkt og følgelig nærværende anbringende i sin helhed skal derfor forkastes.

[*udelades*]

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Fjerde Afdeling):

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Hangzhou Dingsheng Industrial Group Co., Ltd, Dingheng New Materials Co., Ltd og Thai Ding Li New Materials Co., Ltd bærer hver deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.

da Silva Passos Gervasoni Reine

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 21. juni 2023.

Underskrifter